

بسم الله الرحمن الرحيم

از بین رفتن امانت (2)

(ترجمه)

در فتح الباری شرح صحیح البخاری از بن حجر عسقلانی با اندکی تصرف در باب رفع امانت چنین آمده است: از عبد الله بن عمر روایت است که گفت از رسول الله صلی الله علیه و سلم شنیدم که می فرمود:

«إنما الناس كالإبل المائة لا تكاد تجد فيها راحلة»

ترجمه: انسان‌ها مانند صد شتر هستند که تو به سختی می توانی از میان شان یک شتر راحله را پیدا کنی.

این گفته رسول الله صلی الله علیه و سلم "إنما الناس كالإبل المائة لا تكاد تجد فيها راحلة" به این معنی است که تو در بین صد شتر یکی را نمی یابی که قابل سوار شدن باشد؛ زیرا شتری برای سواری مناسب است که به آسانی رام شود. هم چنین در بین صد انسان یکی را نمی یابی که برای هم صحبتی مناسب باشد که رفیقش را کمک کرده و با او برخورد نیکی داشته باشد.

خطابی گفته است: عرب صد شتر را به نام (إبل) یاد می کنند و می گویند که فلان شخص یک (إبل) دارد، به این معنی است که او صد شتر دارد و یا این که فلانی دو (إبل) دارد، به این معنی است که او دو صد شتر دارد. از این رو، در روایتی که (مائة) بدون الف لام آمده است، تفسیر از (إبل) می کند؛ چرا که این فرموده رسول الله صلی الله علیه و سلم (كإبل) یعنی مانند صد شتر است. از آنجایی که استفاده لفظ (إبل) به جای صد شتر زیاد مشهور نیست، کلمه (المائة) برای توضیح دادن و رفع ابهام یاد شده است.

هم چنان خطابی می گوید: این حدیث به دو حالت تعبیر می شود: اول این که تمام مردم در احکام الله سبحانه و تعالی برابر هستند و هیچ انسان محترمی بر کسی که از احترام کمتری برخوردار است و هیچ انسان بلند رتبه بر پائین رتبه برتری ندارد و مانند این است که در بین صد شتر یکی هم راحله (قابل سوار شدن) نیست. راحله بر وزن فاعله و به معنی مفعوله است، یعنی تمام شان برابر هستند؛ لیکن قابل سواری نیستند. دوم این که اکثر مردم اهل زبان هستند و تعداد اهل فضل بسیار اندک است؛ مانند شتر راحله که در بین تعداد زیادی از دیگر شتران هستند؛ اما بیشتر مردم نمی دانند.

انسان هر اندازه که الله متعال را بیشتر بشناسد، به همان اندازه از او بیشتر می ترسد و هیچ کس از الله نمی ترسد، جز عالمی که بداند که در بین مردم به عنوان دعوتگر فرستاده شده است و مانند شتر راحله است. هم چنان پی برد که امت دچار انحطاطی شده است و از آن نگران گردید، ناگهان از جایش بلند شد و درباره دلایل ضعف امت و دست یافتن غرب به تکنالوژی به بحث پرداخت. بنابراین، هنگامی که ما از این راحله سخن می گوئیم، منظور ما شیخ علامه تقی الدین النبهانی رحمه الله است و زمانی که ما از این راحله صحبت می کنیم، منظورمان حزب التحریر است که این عالم ربانی و دلسوز برای امت درس داد؛ سپس احکام شریعت را بخاطر نجات امت برای مان آموختاند و بعداً همراه به فکره و طریقه در میان امت ظاهر شد.

فکره به قضیه‌ای تعلق می‌گیرد که نظام اسلام در سرتاسر جهان حاکم شود و حکم بما انزل الله از طریق اقامه خلافت و نصب خلیفه‌ای که بر اساس کتاب الله و سنت رسولش همراه مسلمانان بیعت کند، دوباره باز گردد تا نظام‌های کفری را نابود کرده و نظام اسلام را در میدان تطبیق جایگزین نماید؛ سرزمین‌های اسلامی را به دارالاسلام تبدیل کند، جامعه را جامعه اسلامی بگرداند و رسالت اسلام را توسط دعوت و جهاد به اطراف و اکناف عالم برساند.

طریقه عبارت از راه و روشی است که رسول الله صلی الله علیه وسلم از طریق آن دولت را تأسیس نمود و این حزب به عنوان راحله‌ای است که تمام درد و غم امت را به دوش می‌کشد؛ تا زمانی که خلافت تأسیس شود، راحتی را از غرب بگیرد و قصرهای شان را نابود سازد. امروزه غرب نگران این راحله است و با تمام امکانات با آن مبارزه می‌کند و می‌خواهند این نطفه را در جنین نابود کنند؛ لیکن نمی‌دانند که این مولود از دیگران فرق دارد و به زودترین فرصت با تمام قدرت و عظمت سر بلند خواهد کرد و زود است که غرب کافر دسیسه‌های شیطانی خود را فراموش کرده و کسانی که ظلم کردند، بدانند که به کجا باز می‌گردند.

پروردگارا، به زودترین فرصت ما را به خلافت راشده بر منهای نبوت برسان تا درد مسلمانان را درمان نموده و ظلم و ستم را از سرشان بر دارد! پروردگارا این زمین را با نور وجه کریمت منور بگردان!